

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 51 stemte for, 53 imod.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 65: Forslag til lov om undersøgelse af Politiets Efterretningstjeneste.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 28/10 98. Første behandling 12/11 98. Betænkning 20/5 99).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg gør opmærksom på, at der er omdelt et retselsblad til betænkningen.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

I Socialdemokratiet er vi meget tilfredse med, at det nu ser ud til, at der kan gennemføres en gennemgribende og bredt anlagt undersøgelse af Politiets Efterretningstjeneste. Vi er også tilfredse med, at der både gennemføres en bredt anlagt historisk undersøgelse og en undersøgelse af de retlige forhold.

Vi er også tilfredse med, at undersøgelsen i princippet dækker hele perioden fra 1945 og til den kolde krigs afslutning, plus hvad der i øvrigt måtte være af interesse.

Jeg finder derfor, at det er positivt, at der her i salen kan samles et flertal for denne undersøgelse. Jeg er glad for, at der er partier, der ser ud til at vise det nødvendige mod og en tilpas politisk spændstighed, og jeg vil derfor også benytte lejligheden til at sige tak til Kristeligt Folkepartis formand, hr. Jann Sjursen, til SF's formand, hr. Holger K. Nielsen, og til Enhedslistens ordfører, hr. Søren Søndergaard, som alle har vist et særdeles konstruktivt samarbejde i denne sag, hvor regeringen i øvrigt allerede tidligt har sagt, at man ville være lydhør.

Når det er sagt, skal jeg ikke lægge skjul på, at det til gengæld er noget af en deprimerende oplevelse at se, hvordan de borgerlige partier og ikke mindst de store borgerlige partier opfører sig i denne sag. Ikke så meget Det Konservative Folkeparti, for Det Konservative Folkeparti har sådan set hele tiden sagt, at man syntes, det var en dårlig idé med en undersøgelse.

Derimod er vi altså noget forundret over, hvad partiet Venstre egentlig vil, ikke forstået på den måde, at vi egentlig har været i tvivl om, hvad man vil. Man har nemlig aldrig villet noget som helst. Men det, som gør os forundret, er, at vi aldrig kan finde ud af hvorfor, fordi man undervejs i processen har produktudviklet sit nej i en stil og en grad, så vi har svært ved at se, hvad det produktudviklede nej egentlig indeholder.

Hver eneste gang, vi har haft forhandlinger, har man flyttet målet og anvendt en ny argumentation. Før førstebehandlingen sagde man, at vi bare skulle have en bred historisk undersøgelse. Under førstebehandlingen spurgte jeg op til flere gange Venstres ordfører, om man ville tilslutte sig sådan en. Da fik jeg at vide, at der ville være hundredeogsytten problemer, hvis man stillede op med sådan en, og nu kan